

НЕРОДЕНА МОМА

НАРОДНА ПРИКАЗКА

Радослав Босилек

Единъ царски синъ направи чешма срещу своя дворецъ. Медъ и масло текло отъ чешмата. Почнали да идватъ моми отъ цѣлото царство да си наливатъ медъ и масло. Царскиятъ синъ ги гледалъ отъ двореца. Искалъ да избере най-хубавата мома и да се ожени за нея.

Веднажъ дошла на чешмата прогърбена бабичка. Напълнила си стомничкитѣ. Взела да налива медъ и масло въ яичени черупки. Царскиятъ синъ замѣрилъ съ камъкъ и счупилъ черупкитѣ. Погледнала го бабата. Рекла му:

— Да даде Господъ, синко, за неродена мома да се оженишъ.

— Де ще я намѣря, бабо?

— попиталъ царскиятъ синъ.

— Не зная. Слънчова майка ще питаши, — отговорила бабата и си отишла.

Тръгналъ царскиятъ синъ да търси неродена мома. Вървѣлъ, вървѣлъ — стигналъ слънчовитѣ двори. Почукалъ на вратата. Излѣзла слънчова майка. Попитала го:

— Какво диришъ, момко?

— Дойдохъ да ми кажешъ,

кѫде ще намѣря неродена мома, да се оженя за нея.

Слънчова майка влѣзла въ кѫщи, изнесла три ябълки и рекла:

— Вземи, момко, тѣзи ябълки. Като намѣришъ вода, срѣжи едната. Отъ нея ще излѣзе хубава мома. Щомъ ти каже: „Дай ми, бате, водица“, ти ѝ дай, и тя ще остане при тебе.

Царскиятъ синъ взелъ ябълкитѣ. Тръгналъ си.

Вървѣлъ, вървѣлъ — вода не намѣрилъ. Прижъднѣло му. Срѣзалъ едната ябълка да си разкваси устата.

Отъ ябълката излѣзла хубава мома и рекла:

— Дай ми, бате, водица!

— Нѣмамъ, — казалъ царскиятъ синъ.

Момата се изгубила.

Царскиятъ синъ продължилъ пътя си. Пакъ ожъднѣлъ. Срѣзалъ и втората ябълка. Отъ нея излѣзла още по-хубава мома и рекла:

— Дай ми, бате, водица!

— Нѣмамъ, — отвѣрналъ царскиятъ синъ.

И тая мома изчезнала.

Тръгналъ пакъ царскиятъ синъ. Вървѣлъ, вървѣлъ — стиг-